

6. Socioeducatiu i cultural

I. Principals aportacions de l'àmbit socioeducatiu i cultural

Educació

- Cerdanyola del Vallès no gaudeix d'una distribució equilibrada de l'alumnat, fet que produeix certa estigmatització d'algunes escoles. Cal fer prevaldre criteris de proximitat per evitar la segregació escolar i fomentar l'heterogeneïtat econòmica.
- El Pla Educatiu de Ciutat ha esdevingut un full de ruta assumit políticament i que ha aconseguit la participació transversal dels serveis municipals.
- Existeix una dotació adequada d'escoles bressols. Cerdanyola del Vallès té onze escoles bressols però una dotació inferior a municipis veïns d'escoles bressol: 188,17m² de sòl per cada mil habitants. Actualment, el debat a la ciutat és sobre la necessitat de remunicipalitzar aquest servei.
- Manca vinculació de les entitats i institucions educatives del municipi amb la UAB.
- Davant la davallada de població infantil cal reordenar l'oferta educativa. Existeix el debat de tancar centres escolars i reconvertir-los per a altres usos o de tancar línies sense tancar centres.
- L'any 2016, el 12,3% dels alumnes no van graduar-se en educació secundària obligatòria (4rt ESO). Cerdanyola no té una evolució constant al llarg dels anys: el 2016 té uns nivells inferiors al 19% de 2011 però superiors al 2014 quan havien baixat fins al 9%.
- El curs 2016-17, el 73,3% dels joves de 16 i 17 anys de Cerdanyola del Vallès cursaven estudis de batxillerat, una proporció que tot i a la baixa en els darrers anys es troba per sobre a la dels municipis de l'entorn, només per sota de Sant Cugat del Vallès.
- La proximitat de la UAB pot condicionar l'elecció dels joves a l'escollir els estudis de batxillerat, però atesa la distribució entre la resta de municipis, les circumstàncies socials de les famílies o les dinàmiques econòmiques del municipi també poden tenir-hi incidència.
- L'oferta formativa és limitada respecte a la varietat d'àmbits (comerç i administració d'empreses, activitats físiquesportives i construcció). Cal ampliar l'oferta dels cicles formatius.

Cultura

- A causa de la manca de referents i lideratge i la seva configuració històrica i urbana, es detecta una manca d'identitat compartida i d'autoestima. S'identifica el complex del "germà mitjà" en comparació amb altres municipis metropolitans.
- Des de fa anys no s'han desenvolupat plans en l'àmbit cultural i manca una valorització i reactivació del patrimoni municipal, tant humà, natural com arquitectònic.
- Els equipaments culturals, creats als anys vuitanta, presenten una manca d'inversió en manteniment. Cal definir com millorar la dotació dels espais culturals: la construcció d'un nou auditori cultural o remodelar l'existent Ateneu.

- Resta obert el debat sobre la dotació de la xarxa d'equipaments culturals, alguns presenten saturació i manquen equipaments de mida mitjana i polivalents. En aquest sentit és prioritari l'elaboració d'un Pla d'Equipaments.
- Falten espais d'oci destinats a la música en viu i cal afrontar el tancament dels cinemes, que com a equipament privat ha actuat d'atractor a nivell supramunicipal.
- En termes d'espai, Cerdanyola del Vallès és el penúltim municipi amb menys dotació d'equipaments culturals: 174,68m² de sòl d'equipaments de lleure cultural i social per cada mil habitants.
- Cerdanyola del Vallès disposa actualment d'una biblioteca de titularitat municipal amb una superfície útil de 3.166m². Tot i ser un únic equipament és el segon municipi amb més superfície útil, darrere de Rubí.
- Cerdanyola del Vallès se situa en una posició mitja amb 54,85 m² de biblioteca per cada 1.000 habitants.
- És el municipi que registra una major proporció d'usuaris inscrits respecte la població total, un 53% del total, potser a causa de la presència de la UAB i als estudiants que resideixen al municipi durant el curs.

Esports

- Cerdanyola presenta un nivell esportiu alt i un gran nombre d'entitats esportives, fet que resulta en un ús molt intensiu de les instal·lacions esportives, que no sempre poden absorbir la demanda.
- Cal revisar la xarxa d'equipaments esportius i planificar la dotació necessària de nous equipaments en funció del volum de població i les activitats que s'hi desenvolupen. En aquest sentit és prioritari elaborar un Ple d'Equipaments.
- Cerdanyola del Vallès compta amb 878,06m² per cada mil habitants d'equipaments esportius, essent l'últim municipi en dotació.

Diagnosi de l'àmbit sociocultural i educatiu

a) Educació

Cerdanyola del Vallès compta amb tres zones educatives (nord, sud, Bellaterra). Les persones entrevistades consideren que **actualment no existeix una distribució equilibrada de l'alumnat** i que dues escoles compten amb una proporció molt gran de persones d'origen extracomunitari, alhora que compten amb pocs alumnes. Consideren que existeix una certa estigmatització i hi ha famílies que opten per escollir d'altres escoles. Es proposa, en aquest sentit, fer prevaldre criteris de proximitat, **d'evitar la segregació escolar i fomentar l'heterogeneïtat socioeconòmica.**

Pel què fa a l'educació secundària, les persones entrevistades apunten que la taxa de batxillerat del municipi és més alta que la mitjana catalana i en canvi la **taxa de cicles formatius és menor**, una qüestió que es deu, segons la seva opinió, a les expectatives de la població, la manca d'oferta de cicles i l'atracció que exerceix la presència de la UAB, fets que reorienten l'alumnat cap al batxillerat. També s'apunta que encara resta pendent potenciar la FP dual.

Val a dir que el municipi compta amb un **Pla Educatiu de Ciutat (PEC)**, i que a nivell intern de l'administració ha existit la consciència que calia que tothom s'hi impliqués. Especialment amb l'àrea de joventut s'han creat sinèrgies perquè existeixen temes compartits en la franja entre els 12 i 16 anys. Es reconeix positivament que el PEC ha estat un projecte assumit políticament i que s'ha aconseguit la participació dels serveis municipals. Les persones participants destaquen que el PEC és un exemple de política que s'ha mantingut al llarg del temps, independentment dels cicles polítics, vinculat a l'existència d'un equip tècnic estable, format, i una política ben valorada tant internament com externament.

Respecte als més joves del municipi, pels d'edats entre 0 i 3 anys existeix oferta d'**escoles bressol**, 11 de titularitat pública. En tot cas, les persones entrevistades exposen que el debat existent a la ciutat és sobre la necessitat de remunicipalitzar aquest servei. Una altra franja d'edat on caldria millorar les accions són els compresos entre 12 i 16 anys.

Algunes de les persones entrevistades exposen que cal **plantejar la transició educativa com a prioritària** i els efectes que pot tenir la presència de la UAB en el municipi, fomentant l'orientació de l'alumnat vers el batxillerat enlloc dels cicles formatius. En aquest sentit, les persones entrevistades exposen la necessitat de **millorar l'oferta dels cicles formatius**, ja que actualment només hi ha un centre al municipi, i molts alumnes es veuen obligats a realitzar els seus estudis en d'altres municipis.

D'altra banda, com ja ha aparegut en apartats anterior, les persones participants dels grups de treball també destaquen la **manca de vinculació de les entitats i institucions educatives del municipi amb la UAB.**

Pel què fa a **l'educació en el lleure**, es considera que existeix oferta en el municipi en aquest camp però cal treballar per a que sigui coordinada i accessible per a totes les famílies, independentment de les seves possibilitats econòmiques, i per tant sense fomentar les desigualtats socials.

a.1. Equipaments educatius

Cerdanyola del Vallès compta amb 33 equipaments educatius públics, distribuïts entre 11 escoles i 22 equipaments de formació obligatòria i no obligatòria, que inclou l'educació infantil, primària, secundària, batxillerat i cicles formatius (Figura 6.1). Pel que fa a la oferta formativa en total hi ha 15 centres que ofereixen educació infantil, 16 d'educació primària, 6 d'educació secundària, 5 d'educació secundària obligatòria i de batxillerat i 2 de cicles formatius.

Figura 6.1. Equipaments educatius bàsics. Subàmbit metropolità, 2018.

Equipaments bàsics	BA ¹	BV	CE	MC	RI	SCU
Total	8	18	33	19	19	56
Escola bressol	2	9	11	6	5	24
Formació obligatòria i no obligatòria	6	9	22	13	14	32
Centres educació infantil i primària	4	7	10	8	9	13
Centres educació infantil, primària i secundària			5	1	2	3
Centres educació infantil, primària, secundària i batxillerat				1		3
Centres educació primària			1			
Centres educació secundària						1
Centres educació batxillerat						1
Centres educació cicles formatius grau mitjà i superior (CFGM-S)			1			2
Centres educació secundària i batxillerat	1	1	4	2	1	3
Centres educació secundària, batxillerat, CFGM-S	1	1	1	1	2	1
Escola bressol, centres educació infantil i primària						1
Escola bressol, centres educació infantil, primària i secundària						1
Escola bressol, centres educació infantil, primària, secundària i batxillerat						1
Escola bressol, centres educació infantil, primària, secundària, batxillerat CFGM-S						1
Escola bressol, centres educació infantil, primària, secundària, CFGM-S						1

Font: Elaboració pròpia a partir de Geodatabase d'equipaments de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, IERMB 2018.

Entre els municipis observats és el segon municipi amb més equipaments educatius bàsics després de Sant Cugat del Vallès (56), tanmateix aquest darrer té una proporció d'equipaments per habitant molt superior a la resta de municipis: 0,62 equipaments per cada 1.000 habitants pels 0,57 de Cerdanyola del Vallès o els 0,49 de Montcada i Reixac (Figura 6.2). Ripollet té la taxa més baixa (0,25) però s'ha de tenir en compte que part dels estudiants residents al municipi estudien a centres situats en altres municipis, en particular a Cerdanyola del Vallès.

¹ Les inicials dels municipis corresponen a: BA, Badia del Vallès; BV, Barberà del Vallès; CE, Cerdanyola del Vallès; MC, Montcada i Reixac; RI, Ripollet; i SCU, Sant Cugat del Vallès.

Figura 6.2. Equipaments educatius bàsics per 1.000 habitants. Subàmbit metropolità, 2018.

Equipaments/1.000 habitants ²	Badia del Vallès	Barberà del Vallès	Cerdanyola del Vallès	Montcada i Reixac	Ripollet	Sant Cugat del Vallès
Total	0,60	0,55	0,57	0,50	0,25	0,62
Escola bressol	0,15	0,27	0,19	0,15	0,06	0,26
Formació obligatòria i no obligatòria	0,45	0,27	0,38	0,34	0,18	0,35

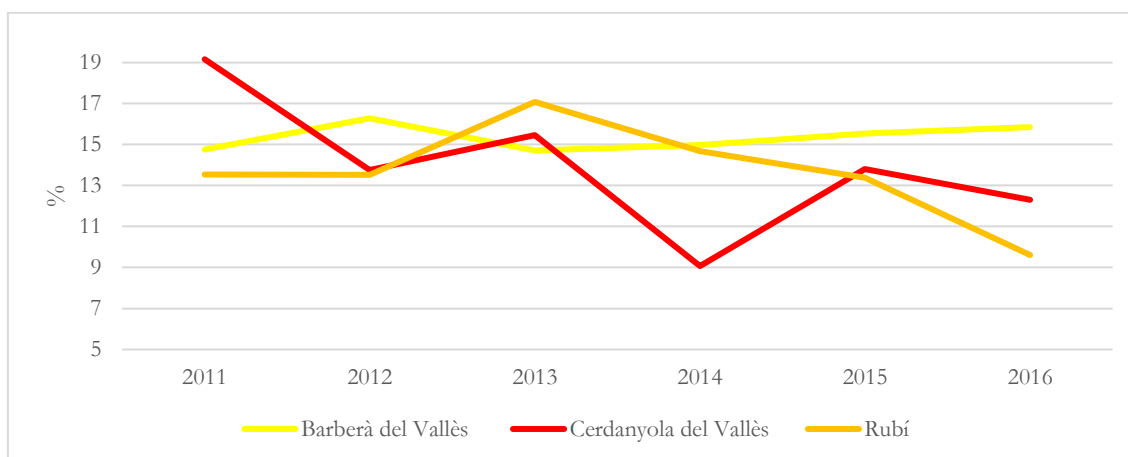
Font: Elaboració pròpia a partir de Geodatabase d'equipaments de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, IERMB 2018.

Les persones entrevistades plantegen el dilema de la pertinència de tancar centres escolars a causa de la davallada de població infantil. Les persones entrevistades exposen la necessitat de realitzar una bona planificació educativa de cara a futur, ja que la disminució de la natalitat ha fet tancar línies i això implica una reordenació de l'oferta educativa. Algunes persones entrevistades apunten a la necessitat de tancar línies enlloc de tancar escoles, mentre que d'altres consideren més adequat tancar centres escolars i reconvertir-los per a altres usos.

a.2. Alumnes no graduats en educació secundària

Per poder analitzar l'àmbit educatiu a nivell municipal, un dels indicadors és la proporció d'alumnes que no assoleixen la titulació mínima fixada en l'actual sistema. Concretament, als 16 anys arriba el final de l'etapa d'escolarització obligatòria, de manera que en aquest indicador es recull el percentatge d'alumnes no graduats al final de l'Educació Secundària Obligatòria, i que no han aprovat 4rt ESO. Les dades facilitades pel Departament d'Ensenyament estan disponibles per a les tres ciutats on treballa Perfil de Ciutat: Barberà del Vallès, Cerdanyola del Vallès i Rubí.

Figura 6.3. Alumnes no graduats en educació secundària obligatòria. Barberà del Vallès, Cerdanyola del Vallès i Rubí, 2011-2016.

Font: Elaboració pròpia a partir de Perfil de Ciutat.

L'any 2016, Cerdanyola del Vallès presentava un índex de no graduats a final de 4t d'ESO del 12,3% (Figura 6.3). Un percentatge que és clarament inferior respecte el primer any del qual tenim dades, el 2011, en el que un 19,16% dels alumnes matriculats a 4t ESO no van acabar superant el curs i per tant obtenint el títol de secundària. Malgrat aquesta reducció entre els

² Atès que la Geodatabase d'Equipaments correspon a l'àrea metropolitana de Barcelona, no s'han inclòs les dades del municipi de Rubí.

anys 2011 i 2016 i una certa tendència a la baixa, es registren increments i reduccions importants entre diversos cursos escolars, com per exemple els anys 2013 i 2015, quan es van registrar repunts.

Respecte els altres municipis dels quals tenim dades, entre l'any 2012 i 2014 Cerdanyola de Vallès va presentar l'índex de no graduats més baix. Tanmateix, Rubí ha experimentat una tendència a la baixa des del 13,54% el 2011 fins el 9,61% l'any 2016, si bé el percentatge més elevat de no graduats en aquest període es registra l'any 2013 quan un 17,08% no va obtenir la titulació.

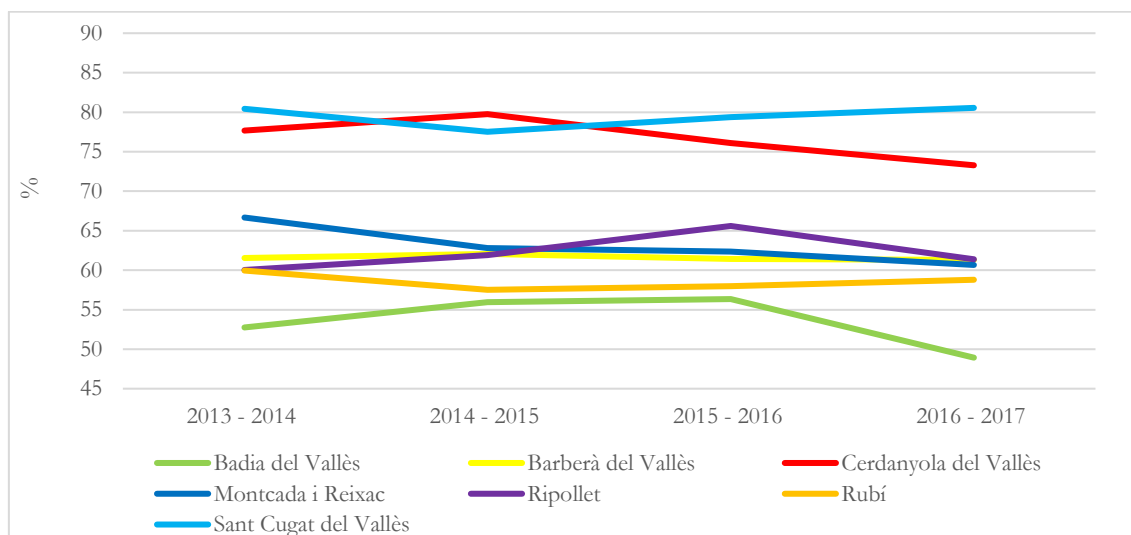
Per la seva banda, Barberà del Vallès és la ciutat on s'observa una major estabilitat de l'índex al llarg del període 2011-2016. El percentatge de no graduats al final de 4t ESO és de mitjana d'un 15% amb variacions entre els diversos cursos que no superen el 2%.

a.3. Índex de matriculació a batxillerat

La presència de la Universitat Autònoma de Barcelona en el terme municipal de Cerdanyola del Vallès condiona el municipi en diversos aspectes, com per exemple la mobilitat i l'habitatge. En aquest sentit, una hipòtesi es que també té impacte en l'àmbit de l'educació en tant que la presència del campus exerceix una certa influència entre els joves a cursar estudis universitaris, optant per tant per fer batxillerat, més que no pas per estudis de formació professional

Així, s'ha calculat l'índex de matriculació a batxillerat a través del nombre de joves residents al municipi que cursen aquest nivell educatiu i el total de població d'entre 16 i 17 anys per a cadascun dels municipis.

Figura 6.4. Índex de matriculació a batxillerat. Subàmbit metropolità, cursos 2013-2016.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades d'IDESCAT.

El curs 2016–2017, a Cerdanyola del Vallès el **73,3% dels joves de 16 i 17 anys cursaven estudis de batxillerat, una proporció molt superior a la dels municipis del seu entorn** (Figura 6.4). Cal ressaltar, però, que el curs 2014–2015 s'arribà al 79,75% i que a partir de llavors la proporció d'alumnes que es matriculen a batxillerat disminueix fins a reduir-se sis punts.

L'únic municipi de l'entorn de Cerdanyola del Vallès que presenta unes proporcions semblants és Sant Cugat del Vallès, ja que al llarg de tots els cursos presenta un índex de matriculació a

batxillerat al voltant del 80%. Tot i això, entre 2013 i 2017 té una major estabilitat i certa tendència a l'augment, al contrari del que es registra a Cerdanyola.

On es registren grans diferències és entre Cerdanyola i Sant Cugat respecte la resta de municipis de l'entorn. En cap d'aquests municipis i pràcticament en cap curs escolar la proporció de joves de 16 i 17 anys que opten per estudiar batxillerat supera el 65%. S'observen però també clares diferències. D'una banda a Barberà del Vallès, Montcada i Reixac i Ripollet l'índex de matriculació a batxillerat es registra en tots els casos per sobre del 60% i al llarg dels anys existeix una certa estabilitat, si bé a Montcada i Reixac s'ha reduït la proporció al llarg dels darrers cursos.

D'altra banda, a Badia del Vallès i Rubí en cap dels darrers cursos s'arriba al 60% de matriculació a batxillerat. Tot i això els dos municipis tenen tendències contràries des del curs 2014-2015 quan es situaven entorn el 56%: Badia del Vallès evoluciona a la baixa, arribant al 48,9% d'alumnes matriculats a batxillerat el curs 2016 – 2017 i Rubí a l'alça arribant al 58,8%.

En resum, malgrat en el cas de Cerdanyola es registra uns nivells alts a cursar batxillerat, la similitud amb els índexs registrats a Sant Cugat del Vallès i l'evolució d'altres municipis comporta que **tot i que la proximitat de la UAB pugui condicionar la decisió i elecció dels joves, hi intervenen també altres factors**; per exemple les **circumstàncies socials**, com el nivell de renda familiar i la possibilitat o no de costejar els estudis universitaris o les **dinàmiques econòmiques** generals (recuperació econòmica) o específiques del municipi: aquelles ciutats amb un pes més alt d'empreses del sector industrial solen tenir uns índexs de matriculació de batxillerat més baixos (amb l'excepció de Badia del Vallès, que per raons territorials pràcticament no té empreses del sector industrial en el seu municipi).

Les persones participants dels grups de treball destaquen que aquest comportament també pot estar influït per la falta de **formació professional** específica en alguns àmbits, com els serveis. En el curs 2018-2019, a Cerdanyola del Vallès s'havien matriculat 551 alumnes en cicles de formació professional (Figura 6.5), gairebé 300 alumnes menys que els matriculats a batxillerat que representa una taxa del 48% dels joves residents al municipi. L'oferta de formació es distribueix entre cicles d'activitats fisicoesportives (2 cicles i 151 alumnes matriculats), la construcció i indústria (2 cicles i 59 matriculats) i l'administració d'empreses i les activitats comercials i logístiques (5 cicles i 297 alumnes).

En efecte, es pot constatar que l'oferta formativa és limitada pel que fa a la varietat d'àmbits, concentrada en el sector comercial, les activitats fisicoesportives i la construcció, i per tant, l'índex de matriculació a batxillerat també pot estar relacionat amb aquesta manca de varietat en l'oferta de cicles professionals.

Figura 6.5. Alumnat matriculat per cicles formatius. Cerdanyola del Vallès, curs 2018-2019.

Cicles formatius	Alumnat matriculat
Total	551
Activitats comercials	51
Conducció d'activitats fisicoesportives en el medi natural	30
Gestió administrativa	44
Soldadura i caldereria	30
Administració i finances	43
Animació d'activitats físiques i esportives	121
Comerç internacional	97
Construccions metàl·liques	29
Màrqueting i publicitat	61
Transport i logística	45

Font: Elaboració pròpia a partir de dades del Departament d'Ensenyament, Generalitat de Catalunya.

b) Cultura

En l'àmbit de la cultura, la principal necessitat identificada per les persones entrevistades i els grups de discussió són les deficiències en els equipaments. D'una banda es destaca la **falta de manteniment dels equipaments ja existents** i, de l'altra, **manquen equipaments culturals de mida mitjana i polivalents**. Per últim, es destaca que un dels elements prioritaris és l'elaboració d'un **Pla d'Equipaments**, una reclamació que apareix recurrentment en moltes entrevistes i grups de discussió.

D'altra banda es destaca que **des de fa anys no hi ha cap planificació en l'àmbit cultural**. Es comenta que fa una anys les entitats del municipi van impulsar un Pla d'Actuació Cultural, però que no es va acabar desenvolupant. També, es reivindica la valorització i activació del **patrimoni municipal** (humà, natural i arquitectònic) com, per exemple, la Torre Vermella, el PN de Collserola, etc.

Per últim, un altre element que afecta transversalment a tots els àmbits de ciutat és la **manca d'una identitat compartida i d'autoestima**, que té les seves causes en seva configuració històrica i canvis successius (passat agrari i d'estiueig, ciutat industrial, ciutat de serveis, etc.), la seva configuració urbana (manca d'un centre i trama urbana compacta però fragmentada) i la **manca de lideratges i referents**. En relació a això s'identifica un complex de "germà mitjà" en comparació amb municipis de l'entorn metropolità que, com es pot observar al llarg de tota la diagnosi, afecta transversalment al reconeixement i explotació de tots els potencials objectius que té el municipi³.

³ Quaderna (2009). *Orientacions estratègiques per al desenvolupament econòmic i social de Cerdanyola del Vallès*. Diputació de Barcelona.

b.1. Equipaments culturals

Respecte als equipaments culturals, un altre debat en el municipi és la **necessitat de construir un nou auditori cultural o fer un bon manteniment de l'Ateneu** existent. Algunes persones consideren que aquesta infraestructura es troba en una situació de saturació i que juntament amb els altres equipaments culturals i esportius (pavelló, casal de joves) presenta dèficits importants. De fet, les persones entrevistades exposen la **manca d'inversió en el manteniment dels equipaments culturals**, molts dels quals construïts als anys vuitanta.

En aquesta línia, es considera que l'escola de música no té els serveis adequats, o que caldria plantejar la necessitat d'ubicar una nova biblioteca. En definitiva, **revisar la dotació de la xarxa d'equipaments culturals**, ja que tradicionalment els centres cívics i l'Ateneu han tingut un rol positiu en la dinamització de la participació i el teixit social (els centres cívics per exemple amb sistemes d'autogestió per part de les associacions de veïns) i caldria donar-los un nou impuls.

També s'apunta que en el municipi **falten espais d'oci destinats a la música en viu**. És rellevant destacar la **importància que han tingut els cinemes**. Si bé eren un equipament privat propietat d'un emprenedor en el camp del cinema català, feien d'atractor de població dels municipis de l'entorn. En aquest sentit les persones entrevistades lamenten el seu tancament, ja que consideren que tindrà efectes en l'atracció de població de fora cap a Cerdanyola del Vallès.

Actualment, Cerdanyola del Vallès compta amb una quinzena d'equipaments culturals públics, entre els quals nou centres cívics, tres museus, una biblioteca, un ateneu i un casal social (Figura 6.6). Cerdanyola del Vallès, juntament amb Montcada i Reixac, té quinze equipaments culturals. Són els municipis amb més equipaments per darrera de Sant Cugat del Vallès amb 16 equipaments. Destaca la diversitat entre municipis de l'oferta ja que tant a Cerdanyola com a Montcada i Reixac, i de fet a tots els municipis menys Sant Cugat del Vallès, la majoria d'equipaments són lleure social (casals d'entitats i centres cívics), i una proporció menor de centres de lleure cultural o biblioteques.

Figura 6.6. Equipaments culturals bàsics. Subàmbit metropolità, 2018.

Equipaments bàsics	BA ⁴	BV	CE	MC	RI	SCU
Cultural	4	7	15	15	6	16
Biblioteca	1	1	1	2	1	4
Museus			3	1		4
Lleure cultural		2	1	3	1	8
Ateneu		1	1	1		1
Centre cultural		1		2	1	7
Lleure social	3	4	10	9	4	2
Casal cívic - social	1	1	1	1		
Casal d'entitats	1	1		4		
Centre cívic	1	2	9	4	4	2

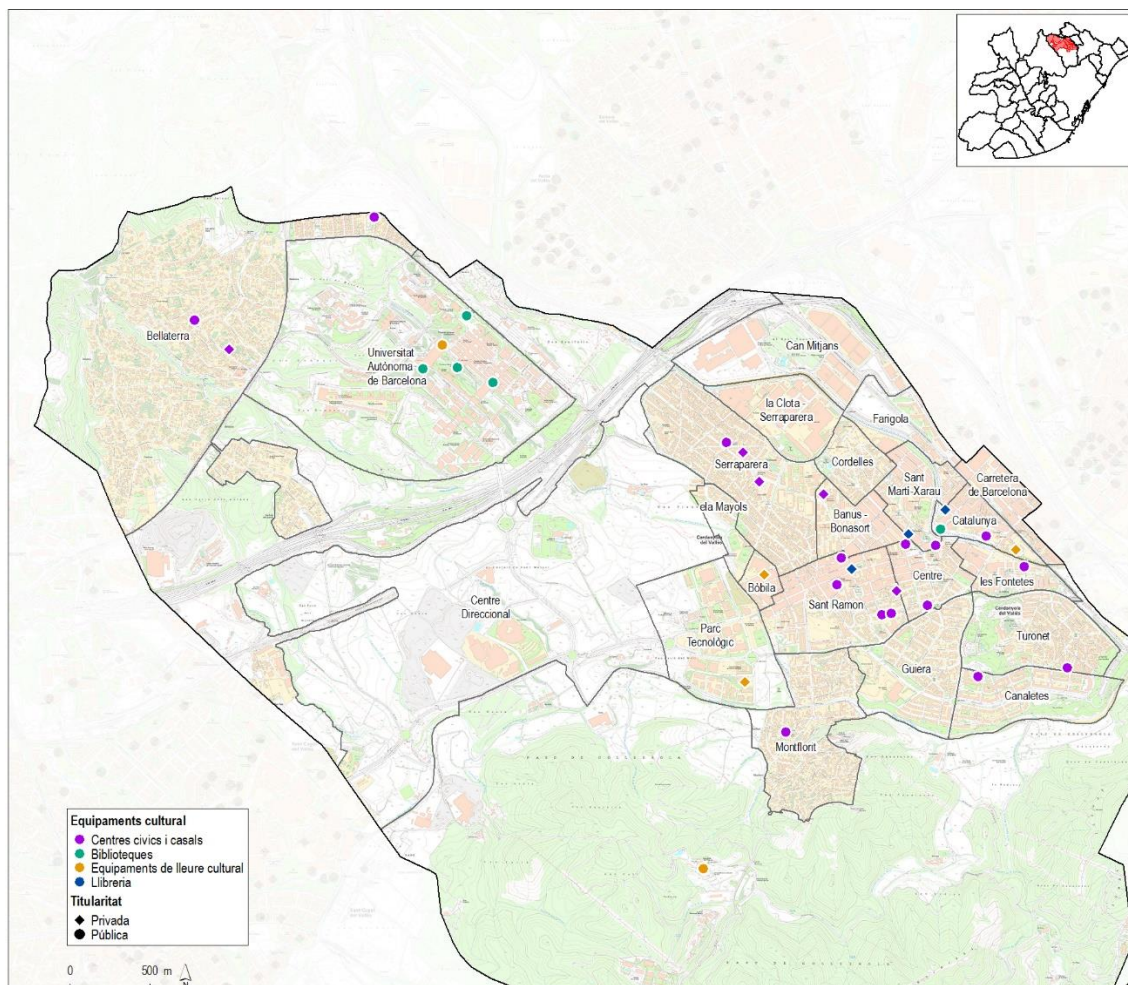
Font: Elaboració pròpia a partir de Geodatabase d'equipaments de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, IERMB 2018.

En canvi a Sant Cugat del Vallès destaquen els centres culturals. Tanmateix, Cerdanyola del Vallès és el segon municipi amb més museus (3), després de Sant Cugat del Vallès (4), tot i que un d'ells, Ca n'Ortadó, no té activitat museística en l'actualitat.

⁴ Les inicials dels municipis corresponen a: BA, Badia del Vallès; BV, Barberà del Vallès; CE, Cerdanyola del Vallès; MC, Montcada i Reixac; RI, Ripollet; i SCU, Sant Cugat del Vallès.

En certa mesura aquesta estructura es reproduïx als equipaments privats; a Cerdanyola del Vallès s'han comptabilitzat fins a onze equipaments culturals de titularitat privada, entre les qual ha augmentat el nombre de llibreries (fins a tres en l'actualitat), les sales de concert han disminuït i ara n'hi ha dues, i cinc casals (Figura 6.7).

Figura 6.7. Mapa d'equipaments culturals públics i privats. Cerdanyola del Vallès, 2018.

Font: Elaboració pròpia a partir de Geodatabase d'equipaments de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, IERMB 2018.

Tot i això, en relació a la ràtio de $m^2/1000hab.$ d'equipaments culturals, **Cerdanyola del Vallès és el penúltim municipi amb menys dotació**⁵. Compta amb $174,68m^2$ de sòl d'equipaments de lleure cultural i social per cada mil habitants, mentre que Badia del Vallès en té dues vegades i mitja més. L'únic municipi amb menys dotació de superfície de sòl per cada mil habitants d'equipaments culturals és Ripollet.

Figura 6.8. Dotació d'equipaments bàsics de lleure i socials per 1.000 habitants. Subàmbit metropolità, 2018.

Taxa d'equipaments ⁶ (m^2 de sòl/1.000 habitants)	Badia del Vallès	Barberà del Vallès	Cerdanyola del Vallès	Montcada i Reixac	Ripollet	Sant Cugat del Vallès
---	------------------	--------------------	-----------------------	-------------------	----------	-----------------------

⁵ No es tenen en compte els museus.

⁶ Atès que la Geodatabase d'Equipaments correspon a l'àrea metropolitana de Barcelona, no s'han inclòs les dades del municipi de Rubí.

Total	419,27	363,70	174,68	268,57	107,95	212,76
Lleure cultural		48,48	55,58	62,56	57,31	151,96
Lleure social	419,27	315,21	119,10	206,01	50,63	60,80

Font: Elaboració pròpia a partir de Geodatabase d'equipaments de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, IERMB 2018.

b.2. Biblioteques municipals

En l'àmbit cultural un dels debats present a nivell social i polític a Cerdanyola del Vallès és la necessitat o no d'una segona biblioteca municipal per tal de donar una millor resposta i oferir un millor servei al conjunt de la població. Les persones participants en els grups de treball destaquen que la "biblioteca central" no és un equipament de proximitat per a molts barris de la ciutat. A més, l'espai de l'antiga biblioteca, Can Altimira, no s'hi ha desenvolupat cap projecte després del procés participatiu per decidir-ne l'activitat.

Per tal de realitzar una comparació amb els municipis de l'entorn, els indicadors escollits a banda del nombre de biblioteques municipals, s'han pres la superfície útil, amb la seva correspondència per cada 1.000 habitants, així com el percentatge d'usuaris registrats a les biblioteques, gràcies a les memòries anuals de cadascuna de les biblioteques municipals de la província publicades pel Servei de Biblioteques de la Diputació de Barcelona.

Cerdanyola del Vallès disposa actualment d'una biblioteca de titularitat municipal amb una superfície útil de 3.166m² (Figura 6.9). Respecte els municipis de l'entorn, tot i disposar d'un únic equipament d'aquest tipus, és el segon municipi amb més superfície útil, darrere de Rubí. En contrast, les ciutats que compten amb més espai d'equipament bibliotecari són Badia del Vallès (80,57m²), Montcada i Reixac (75,86m²) i Rubí (65,78m²). **Cerdanyola del Vallès se situa en una posició mitja amb 54,85 m² de biblioteca per cada 1.000 habitants.** De l'entorn, els que disposen de menys espai de biblioteca que Cerdanyola són Sant Cugat del Vallès (34,53m²), tot i tenir tres biblioteques, i Ripollet (29,82m²). S'observen doncs diferències importants entre el conjunt de municipis.

Pel que fa l'ús de les biblioteques, a partir de les estadístiques publicades per la Diputació de Barcelona es coneixen dades d'usuaris i nombre de visites presencials registrades al llarg de l'any. Per tal de poder realitzar una comparativa entre les ciutats, el menys condicionada possible per altres factors com el nombre d'activitats culturals que es realitzen, analitzarem el nombre d'usuaris inscrits (amb carnet) respecte el total de població dels municipis.

Figura 6.9. Superfície de les biblioteques municipals. Subàmbit metropolità, 2018.

	Nombre de Biblioteques municipals	Superfície útil (m ²)	Superfície útil per cada 1.000 habitants (m ²)
Badia del Vallès	1	1.085	80,57
Barberà del Vallès	1	2.031	61,81
Cerdanyola del Vallès	1	3.166	54,85
Montcada i Reixac	2	2.660	75,86
Ripollet	1	1.130	29,82
Rubí	1	4.971	65,78
Sant Cugat del Vallès	3	3.082	34,43

Font: Elaboració pròpia a partir de dades del Servei de Biblioteques de la Diputació de Barcelona.

Cerdanyola del Vallès és el municipi que registra una major proporció d'usuaris inscrits respecte la població total (Figura 6.10). El nombre de carnets expedits a la biblioteca representen un 53% del conjunt de la població. La major part de municipis de la zona, Badia del Vallès, Barberà del Vallès, Montcada i Reixac i Sant Cugat del Vallès, se situen en proporcions d'entre el 40-45%. Finalment, les dues ciutats que presenten un volum d'usuaris inscrits menor respecte el total de població són Ripollet (35,47%) i Rubí (38,44%).

Figura 6.10. Usuaris registrats a la biblioteca municipal. Subàmbit metropolità, 2015-2017.

	2015 (%)	2016 (%)	2017 (%)
Badia del Vallès	43,47	44,03	43,65
Barberà del Vallès	42,33	43,30	44,32
Cerdanyola del Vallès	51,99	52,73	53,25
Montcada i Reixac	39,30	40,04	41,11
Ripollet	35,70	35,39	35,47
Rubí	36,86	37,47	38,44
Sant Cugat del Vallès	44,88	45,40	46,12

Font: Elaboració pròpia a partir de dades del Servei de Biblioteques de la Diputació de Barcelona.

Cal assenyalar que existeix la possibilitat de disposar de carnet d'una biblioteca diferent a la del municipi de residència i que a la vegada es pot ser usuari de préstec i altres serveis a totes les biblioteques de la xarxa. En aquest sentit, és important tenir en compte que la proporció d'usuaris respecte la població total, així com el nombre de préstecs realitzats a la biblioteca de Cerdanyola del Vallès es podrien veure influenciats per la presència de la UAB. I que per tant a diferència d'altres municipis els usuaris potencials de la biblioteca de Cerdanyola no és només la població resident a la ciutat i que caldria també tenir en compte la població que estudia o treballa a la UAB que durant el curs resideix en el municipi.

c) Esport

En l'àmbit de l'esport la principal mancança detectada està vinculada a la dotació d'**equipaments esportius**. Pel volum de població existent a les persones entrevistades

consideren **que el municipi està infradotat**, ja que hi ha una gran diversitat de clubs esportius que generen moltes activitats, en alguns casos en categories elevades. En aquest sentit, existeix consens entre les persones entrevistades que les instal·lacions esportives existents estan saturades a causa de l'alta demanda, i que el nivell esportiu del municipi és elevat. De nou, es destaca la necessitat prioritària d'elaborar un **Pla d'Equipaments** municipals.

Segons el Mapa d'Instal·lacions i equipaments esportius, i **degut al volum de població existent al municipi, seria necessari incrementar les instal·lacions esportives** amb un nou pavelló i una piscina coberta. Així mateix, els equipaments esportius existents presenten alguns dèficits en les instal·lacions, no només en termes de dimensió, sinó de manteniment o d'adequació de les instal·lacions als usos que es desenvolupen, per exemple la pista d'atletisme existent és de terra o alguns dels vestuaris dels pavellons requeririen de renovació.

Actualment, Cerdanyola del Vallès compta amb 6 equipaments esportius públics, dels quals tres són descoberts (una pista d'atletisme i dues poliesportives), quatre complexos esportius coberts i dos de mixtes. En el subàmbit metropolità, Sant Cugat del Vallès destaca com el municipi amb més equipaments esportius (16) i Badia del Vallès i Ripollet són els municipis amb menys equipaments, tres i quatre respectivament. A més, compta amb quatre complexos esportius privats (Figures 6.11 i 6.12).

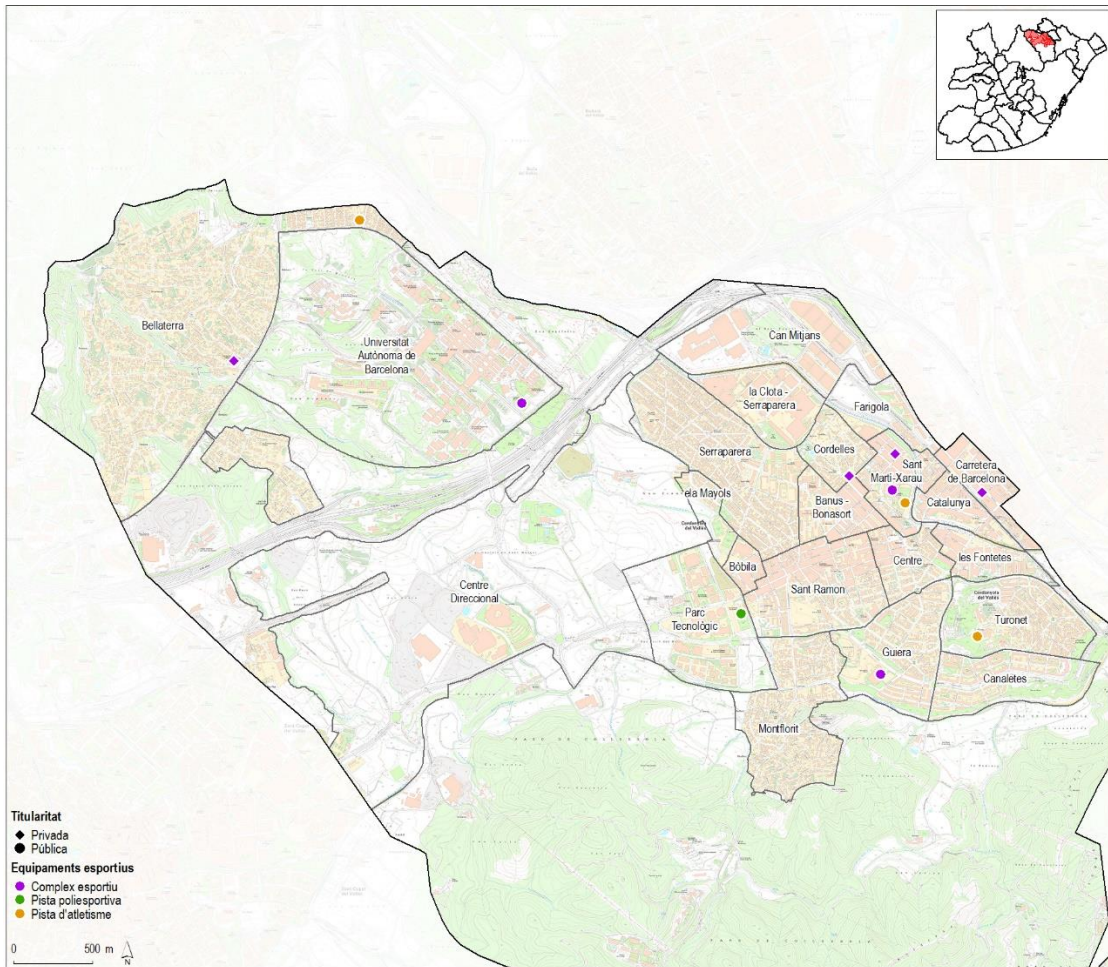
Figura 6.11. Equipaments esportius bàsics. Subàmbit metropolità, 2018.

Equipaments bàsics	BA ⁷	BV	CE	MC	RI	SCU
Esportiu	3	6	6	5	4	16
A l'aire lliure	1	2	3	2	1	5
Complex esportiu	1					
Pista d'atletisme			1	1		
Pista poliesportiva		2	2	1	1	5
Coberts	2	1	4	2	2	5
Complex esportiu	1		4	1		1
Pavelló poliesportiu	1	1		1	2	3
Pista poliesportiva						1
Mixtes		3	2	1	1	6
Complex esportiu		3	2	1	1	6

Font: Elaboració pròpia a partir de Geodatabase d'equipaments de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, IERMB 2018.

⁷ Les inicials dels municipis corresponen a: BA, Badia del Vallès; BV, Barberà del Vallès; CE, Cerdanyola del Vallès; MC, Montcada i Reixac; RI, Ripollet; i SCU, Sant Cugat del Vallès.

Figura 6.12. Mapa d'equipaments esportius públics i privats. Cerdanyola del Vallès, 2018.

Font: Elaboració pròpia a partir de Geodatabase d'equipaments de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, IERMB 2018.

Tanmateix si es tenen en compte els m² d'equipaments esportius, Cerdanyola se situa en la franja baixa, essent **l'últim municipi en dotació d'equipaments esportius**. Cerdanyola del Vallès compta amb 878,06m² d'equipaments esportius per cada mil habitants, en canvi Badia del Vallès que només compta amb tres equipaments, té la taxa més alta de sòl d'equipaments per cada mil habitants, 3.512,31m². Sant Cugat del Vallès, si bé és el municipi amb més equipaments, és el tercer amb 1371,69m²/mil habitants i Montcada i Reixac, el penúltim municipi amb la dotació més baixa té una taxa de 884,63m²/mil.

Figura 6.13. Dotació d'equipaments esportius públics per 1.000 habitants. Municipis del subàmbit metropolità, 2018.

Taxa d'equipaments ⁸ (m ² de sòl/1.000 habitants)	Badia del Vallès	Barberà del Vallès	Cerdanyola del Vallès	Montcada i Reixac	Ripollet	Sant Cugat del Vallès
Total	3.512,31	1.834,28	878,06	884,63	1.033,65	1.371,69
A l'aire lliure	2.734,04	72,90	248,60	358,01	17,01	93,46
Coberts	778,28	104,22	313,58	450,17	144,71	355,19
Mixtes		1.657,16	315,88	76,45	871,93	923,05

Font: Elaboració pròpia a partir de Geodatabase d'equipaments de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, IERMB 2018.

⁸ Atès que la Geodatabase d'Equipaments correspon a l'àrea metropolitana de Barcelona, no s'han inclòs les dades del municipi de Rubí.